

2. Света и жива Њег'ва реч Души је мојој храна:
Она је лек мој кад ме јад Окупи са свих страна,
Својом ме руком води Спас У небескога царства крас.
3. Име је Њег'во град ми јак Где ћу наћи склоништа: -
Кад с' морам овде борит' ја Против греха и света
Кад ће ме сотон нападат' Ја одмах бежим у тај град.
4. Јер с' крвљу и с' телом само Рат се не води овди;
Већ против врага моћи зле Ваља нам се борити.
Ипак с' не бојим, јер Христос Наш Пастир нам је помоћ, Спас.
5. Палица ј' Њег'ва потпор мој На мога жића стази,
Реч Њег'ва ј' моја утеха; И да ме још оснажи.
Трпезу мени Он стави Пред душманом ми, у борби.
6. Снагом ме Духа снажи Он, Главу ми уљем маже!
Он је кој' у мен' све ствара: Јачина тела, душе,
Да снажан, крепак будем ја Пуну ми чашу налива.
7. Радујте се Пастиру свом, Овчице Њег'ве паше!
Благослов, радост, милост, мир Насљедство биће ваше;
Јер милост Спаса, Господа Близу је код Њег'ва стада.
8. Пођ'те за добрим Пастиром, Кој' Своје све познаје,
На добре паше њих води И именом их зове.
Вођа је добар стаду свом, Верно га дома прати Он.

117. ПОЈАЊЕ

(Јов. глава 21., стих 15-19.)

1. "Љу - биш ли Ме?" пи - та - ше Спас Не -

кад Пе - тра вер - но - га, Хо - те - ћи

га ста - ре - ши - ном По - ста - вит' ста - да

Сво - га; О - по - ме - ну га још та -

да Да ће га сре - тат' руг сваг - да, Смрт,

го - ње - ње и страд' - ња Да ће бит'

за то пла - та.

2. У добри дан није тешко Тад' љубав показати,
Кад све по вољи бива ту, Кад вуци не шкоде ти.
Ал' кад наступи зао дан, Наступи страдња, мука, срам,
Тад' се тек показује, Та п р а в а љ у б а в шта је.
3. Кад страдамо Спас гледи нас И пита срца наша:
Љубиш ли Ме, славиш ли Ме, О Петре, у мукама?
Кад те тад' на смрт поведу, Појасом невоље свежу:
Мож' ли ме и тад' љубит', Духом и срцем славит'?
4. Одговор тад' је обичан, И често још пун туге:
Знаш, да Те љубим, Господе, Не тражим славе друге.
Ал' Господ пита трећи пут: "Мож' ли Ме љубит' у час љут,
Кад љубав обећану У ватри кушат' стану"?
5. "Симоне Јонин, хајд, за Мном, И паси овце Моје,
Господа свог не остављај, Издржи муке своје."
Пастир предњачит' мора свуд' На Исусовог крста пут',
Из љубави радо тад' Свој живот за стадо дат'.
6. Прави пастири не беже, Кад с' вуци приближују;
Јер озбиљна је дужност им К'о угледи да стоју;

Овце тад' иду за њима, Кад они најпре крста срам
На своја леђа узму И тога се не стиду.

7. Ту има и дост' жалости Јер ваља с' Њиме мрети,
Пре, него се царство славе С' Христом мож' наслєдити;
Јер у животу овде сад За нас је многи бој и јад,
Где у тужноме часу Спас куша љубав нашу.

118. ПОЈАЊЕ

(Псал. 8.)

(На глас бр. 114.)

1. Господе силни, славно ј' име Твоје!
Свуда се ори славопој Теби,
Неба војска и Аврамово семе
Приноси вечно част и славу Ти.
Ти си узвишен у слави и части.
И вечно ће Твоја власт постојати.
2. Из уста деце, и која сисају,
Господе, хвалу себи чинит' знаш.
На супрот својим непријатељима,
Који Те гоне, Спаситељу наш!
Тим истребљујеш своје свеколике
Непријатеље па и немирнике.
3. Господе, Твоје моћи и благости
Од увек Ти нам дајеш пример леп,
Горећом, правом Божанском љубављу
Покриваш људску кривицу и грех!
Чистоту срца Ти милујеш јако.
За то су Т' деца омилила тако.
4. Ти си у крви Твог завета вечног
Свагда се деци показив'о благ -
"Деци ће царство дати се небеско!"
Уста је Твојих био исказ драг.
Ти понижаваш в е л и к е грешнике,
Чинећи од њих д е ч и ц е прилике.
5. О кад погледам Твоју моћ, јачину,
Велики Боже, Господе неба,